

Κανόνες. Δ' .Οικουμενικής. Συνόδου

Κανόνες Δ' Οικουμενικής Συνόδου.

Τη Σύνοδο αυτή συνεκάλεσε το αυτοκρατορικό ζεύγος του Μαρκιανού και της Αυγούστας Πουλχερίας το 451 μ.Χ. στη Χαλκηδόνα. Η Σύνοδος καταδίκασε τόσο το κίνημα του Μονοφυσιτισμού, που υποστηριζόταν από τον Αρχιμανδρίτη Ευτυχή, όσο και το Νεστοριανισμό για μία ακόμη φορά. Η Σύνοδος εξέδωσε 30 κανόνες, ανάμεσα στους οποίους και εκείνος που αναγνωρίζει τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως ισότιμο με τον Πάπα της Ρώμης.

Κανών Α'.

Τούς παρά των αγίων Πατέρων καθ' εκάστην σύνοδον άχρι του νυν εκτεθέντας κανόνας κρατείν εδικαιώσαμεν.

Κανών Β'.

Ει τις επίσκοπος, επί χρήμασι χειροτονίαν ποιήσαιο, και εις πράσιν καταγάγοι την άπρατον χάριν, και χειροτονήσοι επί χρήμασιν επίσκοπον, ή χωρεπίσκοπον, ή πρεσβυτέρους, ή διακόνους, ή έτερόν τινα των εν τω κλήρω κατηριθμημένων, ή προβάλλοιτο επί χρήμασιν οικονόμον, ή έκδι-

κον, ή παραμονάριον, ή όλως τινά του κανόνος, δι' αισχροκέρδειαν οικείαν, ο τούτο επιχειρήσας, ελεγχθείς, κινδυνευέτω περί τον οικείον βαθμόν· και ο χειροτονούμενος, μηδέν εκ της κατ' εμπορίαν ωφελείσθω χειροτονίας, ή προβολής· αλλ' έστω αλλότριος της αξίας, ή του φροντίσματος, ούπερ επί χρήμασιν έτυχεν. Ει δε τις και μεσιτεύων φανείη τοις ούτως αισχροίς και αθεμίτοις λήμμασι, και ούτος, ει μεν κληρικός είη, του οικείου εκπιπτέτω βαθμού ει δε λαϊκός, ή μονάζων, αναθεματιζέσθω.

Κανών Γ'.

Έλθεν εις την αγίαν σύνοδον, ότι των εν τω κλήρω κατειλεγμένων τινές, δι' αισχροκέρδειαν, αλλοτριών κτημάτων γίνονται μισθωτοί, και πράγματα κοσμικά εργολαβούσι, της μεν του Θεού λειτουργίας κατααθυμούντες, τους δε των κοσμικών υποτρέχοντες οίκους, και ουσιών χειρισμούς αναδεχόμενοι δια φιλαργυρίαν. Ώρισε τοίνυν η αγία και μεγάλη σύνοδος, μηδένα του λοιπού, μη επίσκοπον, μη κληρικόν, μη μονάζοντα, ή μισθούσθαι κτήματα, ή πραγμάτων επεισάγειν εαυτόν κοσμικαίς διοικήσεσι· πλήν ει μήπου εκ νόμων καλοίτο εις αφηλίκων απαραίτητον επιτροπήν· ή ο της πόλεως επίσκοπος εκκλησιαστικών επιτρέψοι φροντίζειν πραγμάτων, ή ορφανών, ή χηρών απρονοήτων, και των προσώπων των μάλιστα της εκκλησιαστικής δεομένων βοηθείας, δια τον φόβον του Θεού. Ει δε τις παραβαίνων τα ωρισμένα του λοιπού επιχειρήσοι, ο τοιούτος εκκλησιαστικούς υποκείσθω επιτιμίαις.

Κανών Δ'.

Οι αληθώς και ειλικρινώς τον μονήρη μετιόντες βίον, της προσηκούσης αξιούσθωσαν τιμής. Επειδή δε τινες τω μοναχικώ κεχρημένοι προσήματι, τας τε εκκλησίας, και τα πολιτικά διαταράσσουσι πράγματα, περιϊόντες αδιαφόρως εν ταις πόλεσιν, ου μην αλλά και μοναστήρια εαυτοίς συνιστάν επιτηδεύοντες, έδοξε, μηδένα μεν μηδαμού οικοδομείν, μηδέ συνιστάν μοναστήριον, ή ευκτήριον οίκον, παρά γνώμην του της πόλεως επισκόπου· τους δε καθ' εκάστην πόλιν και χώραν, μονάζοντας, υποτετάχθαι τω επισκόπω, και την ησυχίαν ασπάζεσθαι, και προσέχειν μόνη τη νηστεία, και τη προσευχή, εν οίς τόποις απετάξαντο, προσκαρτερούντες· μήτε δε εκκλησιαστικούς, μήτε βιωτικούς παρενοχλείν πράγμασιν, ή επικοινωνείν, καταλιμπάνοντας τα ίδια μοναστήρια, ει μήποτε άρα επιτραπείεν δια χρείαν αναγκαίαν υπό του της πόλεως επισκόπου μηδένα δε προσδέχεσθαι εν τοις μοναστηρίοις δούλον επί τω μονάσαι, παρά γνώμην του ιδίου δεσπότου· τον δε παραβαίνοντα τούτον ημών τον όρον, ωρίσαμεν

ακοινώνητον είναι, ίνα μη το όνομα του Θεού βλασφημήται. Τον μεν τοι επισκοπον της πόλεως, χρή την δέουσαν πρόνοιαν ποιείσθαι των μοναστηρίων.

Κανών Ε'.

Περί των μεταβαινόντων από πόλεως εις πόλιν επισκόπων, ή κληρικών, έδοξε τους περί τούτων τεθέντας κανόνας παρά των αγίων Πατέρων έχειν την ισχύν.

Κανών ΣΤ'.

Μηδένα απολελυμένως χειροτονείσθαι, μήτε πρεσβύτερον, μήτε διάκονον, μήτε όλως τινά των εν τω εκκλησιαστικώ τάγματι· ει μη ειδικώς εν εκκλησία πόλεως, ή κώμης, ή μαρτυρίω, ή μοναστηρίω, ο χειροτονούμενος επικηρύττοιο. Τούς δε απολύτως χειροτονουμένους, ώρισεν η αγία σύνοδος, άκυρον έχειν την τοιαύτην χειροθεσίαν, και μηδαμού δύνασθαι ενεργείν, εφ' ύβρει του χειροτονήσαντος.

Κανών Ζ'.

Τούς άπαξ εν κλήρω τεταγμένους, ή και μοναστάς, ώρισαμεν μήτε επί στρατείαν, μήτε επί αξίαν κοσμικήν έρχεσθαι· ή, τούτο τολμώντας, και μη μεταμελομένους, ώστε επιστρέψαι επί τούτο, ό δια Θεόν πρότερον είλοντο, αναθεματίζεσθαι.

Κανών Η'.

Οι κληρικοί των πτωχείων, και μοναστηρίων, και μαρτυρίων, υπό την εξουσίαν των εν εκάστη πόλει επισκόπων, κατά την των αγίων Πατέρων παράδοσιν, διαμενέτωσαν· και μη κατά αυθάδειαν αφηνιάτωσαν του ιδίου επισκόπου. Οι δε τολμώντες ανατρέπουν την τοιαύτην διατύπωσιν, καθ' οιονδήποτε τρόπον, και μη υποταττόμενοι τω ιδίω επισκόπω, ει μεν είεν κληρικοί, τοις των κανόνων υποκείσθωσαν επιτιμίαις· ει δε μονάζοντες, ή λαϊκοί, έστωσαν ακοινώνητοι.

Κανών Θ'.

Ει τις κληρικός προς κληρικόν πράγμα έχει, μη εγκαταλιμπανέτω τον οικείον επισκοπον, και επί κοσμικά δικαστήρια μη κατατρεχέτω, αλλά πρότερον την υπόθεσιν γυμναζέτω παρά τω ιδίω επισκόπω, ή γούν, γνώμη αυτού του επισκόπου, παρ' οίς αν αμφότερα τα μέρη βούλωνται, τα της δίκης συγκροτείσθω· ει δε τις παρά ταύτα ποιήσοι, κανονικούς επιτι-

μίοις υποκείσθω. Ει δε κληρικός πράγμα έχει προς τον ίδιον, ή και προς έτερον επίσκοπον, παρά τη συνόδω της επαρχίας δικαζέσθω. Ει δε προς τον της αυτής επαρχίας μητροπολίτην, επίσκοπος, ή κληρικός αμφισβητοίη, καταλαμβάνέτω τον έξαρχον της διοικήσεως, ή τον της βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, και επ' αυτώ δικαζέσθω.

Κανών Ι'.

Μη εξείναι κληρικόν εν δύο πόλεων κατά ταυτόν καταλέγεσθαι εκκλησίαις, εν ή τε την αρχήν χειροτονήθη, και εν ή προσέφυγεν, ως μείζονι δήθεν, δια δόξης κενής επιθυμίαν. Τούς δε γε τούτο ποιούντας αποκαθίστασθαι τη ίδια εκκλησία, εν ή εξ αρχής χειροτονήθησαν, και εκεί μόνον λειτουργείν. Ει μεν τοι ήδη τις μετετέθη εξ άλλης εις άλλην εκκλησίαν, μηδέν τοις της προτέρας εκκλησίας, ήτοι των υπ' αυτήν μαρτυρίων, ή πτώχειων, ή ξενοδοχείων επικοινωνείν πράγμασι. Τούς δε γε τολμώντας, μετά τον ορόν της μεγάλης και οικουμενικής ταύτης συνόδου, πράττειν τι των νυν απηγορευμένων, ώρισεν η αγία σύνοδος εκπίπτειν του ιδίου βαθμού.

Κανών ΙΑ'.

Πάντας τους πένητας και δεομένους επικουρίας, μετά δοκιμασίας επιστολίοις, είτουν ειρηνικούς εκκλησιαστικούς μόνοις, οδεύειν ωρίσαμεν, και μη συστατικούς δια το τας συστατικές επιστολάς προσήκειν τοις ούσιν εν υπολήψει μόνοις παρέχεσθαι προσώποις.

Κανών ΙΒ'.

Έλθεν εις ημάς, ως τινες παρά τους εκκλησιαστικούς θεσμούς προσδραμόντες δυναστείαις, δια πραγματικών την μίαν επαρχίαν εις δύο κατένεμον, ως εκ τούτου δύο μητροπολίτας είναι εν τη αυτή επαρχία. Ώρισεν τοίνυν η αγία σύνοδος, του λοιπού μηδέν τοιούτον τολμάσθαι παρά επισκόπου· επεί, τον τοιούτο επιχειρούντα εκπίπτειν του ιδίου βαθμού. Όσαι δε ήδη πόλεις δια γραμμάτων βασιλικών τω της μητροπόλεως ετιμήθησαν ονόματι, μόνης απολαύετωσαν της τιμής, και ο την εκκλησίαν ταύτην διοικών επίσκοπος, δηλονότι σωζομένων τη κατ' αλήθειαν μητροπόλει των οικείων δικαίων.

Κανών ΙΓ'.

Ξένους κληρικούς και αγνώστους, εν ετέρα πόλει, δίχα συστατικών γραμμάτων του ιδίου επισκόπου, μηδόλως μηδαμού λειτουργείν.

Κανών ΙΔ'.

Επειδή εν τισιν επαρχίαις συγκεχώρηται τοις αναγνώσταις, και ψάλταις, γαμείν, ώρισεν η αγία σύνοδος, μη εξείναι τινι αυτών ετερόδοξον γυναίκα λαμβάνειν. Τούς δε ήδη εκ τοιούτου γάμου παιδοποιήσαντας, ει μεν έφθασαν βαπτίσαι τα εξ αυτών τεχθέντα παρά τοις αιρετικούς, προσάγειν αυτά τη κοινωνία της καθολικής εκκλησίας· μη βαπτίσαντας δε, μη δύνασθαι έτι βαπτίζειν αυτά παρά τοις αιρετικούς, μήτε μην συνάπτειν προς γάμον αιρετικώ, ή Ιουδαίω, ή Έλληνι, ει μη άρα επαγγέλλοιτο μετατίθεσθαι εις την ορθόδοξον πίστιν το συναπτόμενον πρόσωπον τω ορθόδοξω. Ει δε τις τούτον τον όρον παραβαίη της αγίας συνόδου, κανονικώ υποκείσθω επιτιμίω.

Κανών ΙΕ'.

Διάκονον μη χειροτονείσθαι γυναίκα προ ετών τεσσαράκοντα, και ταύτην μετ' ακριβούς δοκιμασίας. Ει δε γε δεξαμένη την χειροθεσίαν, και χρόνον τινά παραμείνασα τη λειτουργία, εαυτήν επιδώ γάμω, υβρίσασα την του Θεού χάριν, η τοιαύτη αναθεματιζέσθω μετά του αυτή συναφθέντος.

Κανών ΙΣΤ'.

Παρθένον αναθείσαν εαυτήν τω δεσπότη Θεώ, ωσαύτως δε και μονάζοντας, μη εξείναι γάμω προσομιλείν. Ει δε γε ευρεθείεν τούτο ποιούντες, έστωσαν ακοινωνήτοι. Ωρίσαμεν δε έχειν την αυθεντίαν της επ' αυτοίς φιλανθρωπίας τον κατά τόπον επίσκοπον.

Κανών ΙΖ'.

Τάς καθ' εκάστην επαρχίαν αγροικικάς παροικίας, ή εγχωρίους, μενειν απαρασαλεύτους παρά τοις κατέχουσιν αυτάς επισκόποις, και μάलिστα ει τριακονταετή χρόνον ταύτας αβιάστως διακατέχοντες ωκονόμησαν. Ει δε εντός των τριάκοντα ετών γεγένηται τις, ή γένοιτο περί αυτών αμφισβήτησις, εξείναι τοις λέγουσιν ηδικείσθαι, περί τούτων κινείν παρά τη συνόδω της επαρχίας. Ει δε τις αδικοίτο παρά του ιδίου μητροπολίτου, παρά τω εξάρχω της διοικήσεως, ή τω Κωνσταντινουπόλεως θρόνω δικαζέσθω, καθά προείρηται. Ει δε και τις εκ βασιλικής εξουσίας εκαινίσθη πόλις, ή αύθις καινισθειή, τοις πολιτικούς και δημοσίοις τύποις, και των εκκλησιαστικών παροικιών η τάξις ακολουθείτω.

Κανών ΙΗ'.

Το της συνωμοσίας, ή φατρίας, έγκλημα και παρά των έξω νόμων πάντη κεκώλυται, πολλώ δη μάλλον εν τη του Θεού εκκλησία τούτο γίνεσθαι απαγορεύειν προσήκει. Ει τινες τοίνυν κληρικοί, ή μονάζοντες, ευρεθείεν συνομνύμενοι, ή φατριάζοντες, ή κατασκευάς τυρεύοντες επισκόποις, ή συγκληρικοίς, εκπιπτέτωσαν πάντη του οικείου βαθμού.

Κανών ΙΘ'.

Έλθεν εις τας ημετέρας ακοάς, ως εν ταις επαρχίαις αι κεκανονισμένοι σύνοδοι των επισκόπων ου γίνονται, και εκ τούτου πολλά παραμελείται των διορθώσεως δεομένων εκκλησιαστικών πραγμάτων. Έρισε τοίνυν η αγία σύνοδος, κατά τους των αγίων Πατέρων κανόνας, δις του ενιαυτού επί το αυτό συντρέχιν καθ' εκάστην επαρχίαν τους επισκόπους, ένθα αν ο της μητροπόλεως επίσκοπος δοκιμάση, και διορθούν έκαστα τα ανακύπτοντα. Τούς δε μη συνιόντας επισκόπους, ενδημούντας ταις εαυτών πόλεσι, και ταύτα εν υγεία διάγοντας, και πάσης απαραιτήτου και αναγκαίας ασχολίας όντας ελευθέρους, αδελφικώς επιπλήττεσθαι.

Κανών Κ'.

Κληρικούς εις εκκλησίαν τελούντας, καθώς ήδη ωρίσαμεν, μη εξείναι εις άλλης πόλεως τάττεσθαι εκκλησίαν· αλλά στέργειν εκείνην, εν ή λειτουργείν εξ αρχής ηξιώθησαν, εκτός εκείνων, οίτινες απολέσαντες τας οικείας πατρίδας από ανάγκης, εις άλλην εκκλησίαν μετήλθον. Ει δε τις επίσκοπος μετά τον όρον τούτον, άλλω επισκόπω προσήκοντα δέξοιτο κληρικόν, έδοξεν ακοινώνητον είναι και τον δεχθέντα, και τον δεξάμενον, έως αν ο μεταστάς κληρικός εις την ιδίαν επανέλθη εκκλησίαν.

Κανών ΚΑ'.

Κληρικούς, ή λαϊκούς, κατηγορούντας επισκόπων, ή κληρικών, απλώς και αδοκιμάστως μη προσδέχεσθαι εις κατηγορίαν, ει μη πρότερον εξετασθείη αυτών η υπόληψις.

Κανών ΚΒ'.

Μη εξείναι κληρικοίς μετά θάνατον του ιδίου επισκόπου, διαρπάζειν τα διαφέροντα αυτώ πράγματα, καθώς και τοις παραλαμβάνουσιν απηγόρευται· ή τους τούτο ποιούντας, κινδυνεύειν περί τους ιδίους βαθμούς.

Κανών ΚΓ'.

Ἦλθεν εἰς τὰς ἀκοάς τῆς ἁγίας συνόδου, ὡς κληρικοί τινες καὶ μονάζοντες, μηδὲν ἐγκεχειρισμένοι ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀκοινώνητοι γενόμενοι παρ' αὐτοῦ, καταλαμβάνοντες τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ πολὺ ἐν αὐτῇ διατρίβουσι, ταραχὰς ἐμποιοῦντες, καὶ θορυβούντες τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν, ἀνατρέπουσί τε οἴκους τινῶν. Ὁρίσθη τοίνυν ἡ ἁγία σύνοδος, τοὺς τοιοῦτους ὑπομιμνήσκεσθαι μὲν πρότερον διὰ τοῦ ἐκδίκου τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἐπὶ τῷ ἐξελθεῖν τῆς βασιλευούσης πόλεως· εἰ δὲ τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν ἐπιμένουσιν ἀναισχυνοῦντες, καὶ ἄκοντας αὐτοὺς διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐκδίκου ἐκβάλλεσθαι, καὶ τοὺς ἰδίους καταλαμβάνειν τόπους.

Κανών ΚΔ'.

Τὰ ἀπαξ καθιερωθέντα μοναστήρια, κατὰ γνώμην ἐπισκόπου, μένειν εἰς τὸ διηνεκές μοναστήρια, καὶ τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς πράγματα φυλάττεσθαι, καὶ μηκέτι γίνεσθαι τὰῦτα κοσμικὰ καταγώγια· τοὺς δὲ συγχωροῦντας τούτο γίνεσθαι, ὑποκείσθαι τοῖς ἐκ τῶν κανόνων ἐπιτιμίαις.

Κανών ΚΕ'.

Ἐπειδὴ περ τινές τῶν μητροπολιτῶν, ὡς περιηγήθημεν, ἀμελοῦσι τῶν ἐγκεχειρισμένων αὐτοῖς ποιμνίων, καὶ ἀναβάλλονται τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων· ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, ἐντὸς τριῶν μηνῶν γίνεσθαι τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων, εἰ μήποτε ἄρα ἀπαραίτητος ἀνάγκη παρασκευάσοι ἐπιταθῆναι τὸν τῆς ἀναβολῆς χρόνον. Εἰ δὲ μὴ τούτο ποιήσοι, ὑποκείσθαι αὐτὸν ἐκκλησιαστικοῖς ἐπιτιμίαις. Τὴν μὲν τοὶ πρόσσοδον τῆς χηρευούσης ἐκκλησίας, σῶαν παρά τῷ οἰκονόμῳ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας φυλάττεσθαι.

Κανών ΚΣΤ'.

Ἐπειδὴ ἐν τισὶν ἐκκλησίαις, ὡς περιηγήθημεν, δίχα οἰκονόμων οἱ ἐπίσκοποι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ χειρίζουσι πράγματα, ἔδοξε πάσαν ἐκκλησίαν ἐπίσκοπον ἔχουσιν, καὶ οἰκονόμον ἔχειν ἐκ τοῦ ἰδίου κλήρου, οἰκονομούντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ κατὰ γνώμην τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου· ὥστε μὴ ἀμάρτυρον εἶναι τὴν οἰκονομίαν τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐκ τούτου σκορπίζεσθαι τὰ αὐτῆς πράγματα, καὶ λαιδορίαν τῇ ἱερωσύνῃ προστρίβεσθαι· εἰ δὲ μὴ τούτο ποιήσοι, ὑποκείσθαι αὐτὸν τοῖς θείοις κανόσιν.

Κανών ΚΖ'.

Τούς αρπάζοντας γυναίκας επ' ονόματι συνοικεσίου, ή συμπράττοντας, ή συναιρομένους τοις αρπάζουσιν, ώρισεν η αγία σύνοδος, ει μεν κληρικοί είεν, εκπίπτειν του ιδίου βαθμούει δε λαϊκοί, αναθεματίζεσθαι.

Κανών ΚΗ'.

Πανταχού τοις των αγίων Πατέρων όροις επόμενοι, και τον αρτίως αναγνωσθέντα κανόνα των εκατόν πενήκοντα θεοφιλέστατων επισκόπων, των συναχθέντων επί του της ευσεβούς μνήμης Μεγάλου Θεοδοσίου, του γενομένου βασιλέως εν τη βασιλίδι Κωνσταντινουπόλεως Νέα Ρώμη, γνωρίζοντες, τα αυτά και ημείς ορίζομέν τε και ψηφίζόμεθα περί των πρεσβείων της αγιωτάτης εκκλησίας της αυτής Κωνσταντινουπόλεως Νέας ώμης· και γαρ τω θρόνω της πρεσβυτέρας ώμης, δια το βασιλεύειν την πόλιν εκείνην, οι Πατέρες εικότως αποδεδώκασι τα πρεσβεία. Και τω αυτώ σκοπώ κινούμενοι οι εκατόν πενήκοντα θεοφιλέστατοι επίσκοποι, τα ίσα πρεσβεία απένειμαν τω της Νέας ώμης αγιωτάτω θρόνω, ευλόγως κρίναντες, την βασιλεία και συγκλήτω τιμηθείσαν πόλιν, και των ίσων απόλαύουσαν πρεσβείων τη πρεσβυτέρα βασιλίδι ώμη, και εν τοις εκκλησιαστικούς ως εκείνην μεγαλύνεσθαι πράγμασι, δευτέραν μετ' εκείνην υπάρχουσαν. Και ώστε τους της Ποντικής, και της Ασιανής, και της Θρακικής διοικήσεως μητροπολίτας μόνους, έτι δε και τους εν τοις βαρβαρικούς επισκόπους των προειρημένων διοικήσεων χειροτονείσθαι υπό του προειρημένου αγιωτάτου θρόνου της κατά Κωνσταντινούπολιν αγιωτάτης εκκλησίας· δηλαδή εκάστου μητροπολίτου των προειρημένων διοικήσεων μετά των της επαρχίας επισκόπων χειροτονούντος τους της επαρχίας επισκόπους, καθώς τοις θείοις κανόσι διηγόρευται· χειροτονείσθαι δε, καθώς ειρήται, τους μητροπολίτας των προειρημένων διοικήσεων παρά του Κωνσταντινουπόλεως αρχιεπισκόπου, ψηφισμάτων συμφώνων κατά το έθος γινομένων, και επ' αυτόν αναφερομένων.

Κανών ΚΘ'.

Επίσκοπον εις πρεσβυτέρου βαθμόν φέρειν, ιεροσυλία εστίν. Ει δε αιτία τις δικαία εκείνους από της πράξεως της επισκοπής αποκινεί, ουδέ πρεσβυτέρου τόπον κατέχειν οφείλουσιν. Ει δε εκτός τινος εγκλήματος απεκινήθησαν του αξιώματος, προς την της επισκοπής αξίαν επαναστρέψουσιν. Ανατόλιος ο ευλαβέστατος αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, είπεν· Ούτοι οι λεγόμενοι από της επισκοπικής αξίας εις την του πρεσβυτέρου τάξιν κατεληλυθέναι, ει μεν υπό ευλόγων τινών αιτιών καταδι-

κάζονται, εικότως ουδέ της πρεσβυτέρου εντός άξιοι τυγχάνουσιν είναι τιμής· ει δε δίχα τινός αιτίας ευλόγου εις τον ήττονα κατεβιβάσθησαν βαθμόν, δίκαιοι τυγχάνουσιν, ει γε ανεύθυνοι φανείεν, την της επισκοπής επαναλαβείν αξίαν τε και ιερωσύνην.

Κανών Λ'.

Επειδή οι ευλαβέστατοι επίσκοποι της Αιγύπτου, ουχ ως μαχόμενοι τη καθολική πίστει, υπογράψαι τη επιστολή του οσιωτάτου αρχιεπισκόπου Λέοντος επί του παρόντος ανεβάλοντο, αλλά φάσκοντες, έθος είναι εν τη Αιγυπτιακή διοικήσει, παρά γνώμην και διατύπωσιν του αρχιεπισκόπου μηδέν τοιούτο ποιείν· και αξιούσιν ενδοθήναι αυτοίς άχρι της χειροτονίας του εσομένου της των Αλεξανδρέων μεγαλουπόλεως επισκόπου· εύλογον ημίν εφάνη και φιλόανθρωπον, ώστε αυτοίς μένουσιν επί του οικείου σχήματος εν τη βασιλευούση πόλει, ένδοσιν παρασχεθήναι, άχρισ αν χειροτονηθή ο αρχιεπίσκοπος της Αλεξανδρέων μεγαλοπόλεως. Όθεν μένοντες επί του οικείου σχήματος, ή εγγύας παρέξουσιν, ει τούτο αυτοίς δυνατόν, ή εξωμοσία καταπιστευθήσονται.

Πηγή : www.impantokratoros.gr.